سیصدمین شماره نشریه‌کار

ادامه از صفحه اول

دوره اول «کار»

اولین شماره کار در دوره اول در ۱۹ اسفند ۱۳۵۷ انتشار یافت. در سرمقاله این شماره آمده بود: «اینک که خلق ماmتحد و یک‌پارچه پس از نبردی خونین رژیم سلطنتی را واژگون کرده در جهت نابودی کامل ارتجاع و سلطه امپریالیسم پیش می‌رود... اینک که وظیفه همه نیروهای انقلابی است که دست‌آوردهای انقلاب را حفظ کنند و بکوشند تا آخرین بقایای ضد انقلاب را براندازند... م وظیفه خود می‌دانیم با انتشار یک نشریه ویژه کارگری فکری دیگر در جهت ارتقای جنبش کارگری برداریم...»

نشریه‌ای که بدین گونه آغاز کرد، در ۱۱ اسفند ۱۳۶۰ به فرمان دادستان انقلاب اسلامی مرکز توقیف شد. در این دوره سه ساله ۱۵۰ شماره کار انتشار یافت. کار ۳۶ نقطه عطفی بود و کار ۵۸ نقطه چرخش. کار در دوره نخست انتشار با وجود آغاز تجربه روزنامه‌نگاری خود، جزو پرتیراژترین روزنامه‌های کشور بود. کار «نشریه» سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران» و البته یک سازمان جوان بود و در دوره‌ای متلاطم، با تمام فراز و نشیب‌ها و آزمون و خطاهایش و نیز انشعابش. رفیق «حیدر» نخستین سردبیر نشریه کار بود و پس از آن رفیق جمشید طاهری‌پور مسئولیت سردبیری آن را برعهده داشت. رفیق رضا غبرای که به عنوان مدیر مسئول کار برای توضیح در مورد یک موضع‌گیری نشریه به دادستانی انقلاب اسلامی فراخوانده و به زندان افکنده شد پس از تحمل شکنجه بسیار، مدتی بعد اعدام گشت.

دوره دوم «کار»

دوره دوم انتشار کار، پس از وقفه‌ای دوساله، در اول اسفند ۱۳۶۲ و در مهاجرت آغاز شد. کار در این دوره در قطع کوچک منتشر شده در اشکال مختلف به داخل کشور فرستاده می‌شد و در ایران گاه تا ۲۰ هزار نسخه بازتکثیر می‌گردید. در این راه جان‌های شیفته بسیاری در آتش کین سرکوبگران جمهوری اسلامی شعله‌ور شد و به خاکستر نشست. در اولین شماره دوره دوم نشریه کار آمده بود: «...دیروز «کار» می‌توانست هر هفته به شکل خبری - تبلیغی پیام ما را به گوش خلق برساند. امروز که این شرایط فراهم نیست، انتقال اخبار و تبلیغ سیاست و مواضع سازمان برعهده هر یک از هزاران رزمنده فدایی قرارگیرد. امروز «ارگان کمیته مرکزی» تنها می‌توانند ماهانه منتشر شود و عمدتا وظیفه تعیین خط مشی و تحلیل مهمترین رویدادهای جاری کشور را به عهده می‌گیرد.»

رفقا جمشید طاهری‌پور، امیر ممبینی و بعد از کنگره اول احمد سومنی مسئولیت سردبیری نشریه‌کار را طی دوره ۸ ساله فعالیت آن برعهده داشتند طی این مدت ۹۰ شماره نشریه کار منتشر شد.

کار در دوره سوم

«کار» در سومین دوره انتشار خود اذهان پیشرو و آگاه ایرانیان در خارج و داخل کشور را مخاطب خود دانست و کوشید، با بهره‌جویی از تجربیات نوین روزنامه‌نگاری همچنان سرپیمان خود استوار باشد که کلامی بر زبان نیاورد مگر آن‌که باور داشته باشد آن کلام بهنفع مردم کشور و منطبق بر واقعیت است. «کار» طی ۳۰۰ شماره منتشر شده در سومین دوره خود به یکی از معتبرترین و «حرفه‌ای‌ترین» نشریات منتشره در خارج از کشور و نیز مورد اعتمادترین و معتبرترین نشریه خوبی فراروئید. در این دوره‌کار به نشریه‌ای باز و دموکراتیک که مواضع و نظرات گوناگون درون سازمان و جنبش را بازتاب می‌داد، تبدیل شد.

طی دوازده سال گذشته و برای انتشار ۳۰۰ شماره به ترتیب زمانی رفقا فریدون احمدی (سه دوره)، بهزاد کریمی (یک دوره) ف - تابان (۲ دوره) و بهروز خلیق (۲ دوره) مسئولیت سردبیری «کار» را برعهده داشته‌اند.

در شرایط کنونی و به دلیل گسترش ارتباطات اینترنتی و خبری و انتشار نشریات متعدد الکترونیکی که مطالب آن‌ها روزانه «به روز» و تازه می‌شود، طبعا از اهمیت خبری نشریات جایی کاسته شده و این نشریات باید تغییراتی را متناسب با شرایط نوین پذیرا شوند بخشی از خوانندگان و خوانندگان و همکاران قلمی این نشریات نیز طبعا ترجیح می‌دهند نیازهای خود در این زمینه را از طریق نشریات اینترنتی تامین کنند. از سوی دیگر نیاز لزوم تسریع در رساندن پیام و مواضع و تحلیل‌های سیاسی به داخل کشور انتشار نشریه در اشکال غیرمکتبی و با پریود زمانی کوتاه را غیرقابل اجتناب کردهاست. کنگره هفتم سازمان نیز انتشار توامان «کار» در شکل الکترونیکی و چاپی همراه با تغییراتی را تصویب کرد.

پاسخ‌گویی مناسب به ضروریات کنونی و ادامه انتشار «کار» در اشکال متناسب با امکانات و شرایط و نیازها، از دل‌مشغولی‌های مسئولین سازمان و دست‌اندرکاران نشریه است. ضمن شادباش مجدد توفیق در انتشار ۵۴۰ شماره «کار» طی ۲۴ سال گذشته، دست یاری همه دوستداران سازمان و نشریه کار را به گرمی می‌فشاریم.

گزارشی از تداوم نقض حقوق بشر در اسفند ۸۱

*** جسد امیرحسین ژورک، حلق‌آویزشده در دفترکارش در تهران پیدا شد**

با اعدام محمد گلابی در زندان سقز، تعداد اعدام‌شدگان سیاسی در کردستان ایران به ۸ تن رسید. خانم نرگس محمدی (همسر تقی رحمانی) پس از مدت طولانی بازداشت غیر قانونی در زندان مردان در اوین به یک سال زندان محکوم شد.

در اعتراض به سخنان معاونت قوه قضاییه مبنی بر واگذاری امر وکالت به قوه قضاییه برای ممانعت از سوءاستفاده برخی افراد، کانون وکلا طی اطلاعیه‌ای اعلام کرد که تنها متولی مستقل امر دفاع و حافظ حق دفاع شهروندان کانون وکلا است و وابسته‌کردن مطلق وکلای دادگستری ضایعات و خطرات غیر قابل جبرانی بدنبال دارد.

احمد زیدآبادی روزنامه‌نگار که در دادگاه بدوی به ۳۳ ماه زندان و ۵ سال محرومیت از حقوق اجتماعی محکوم شده بود در دادگاه تجدید نظر حکم قطعی خود را دریافت کرد: ۳۳ ماه به ۱۳ ماه کاهش یافت، ۵ سال محرومیت به قوه خود باقی ماند و حکم ۴ ماه حبس اضافی او به ۵۰ هزار تومان جریمه نقدی تبدیل شد.

علیرضا اشراقی پس از ۵۳ روز بازداشت در سلول انفرادی بند ۲۰۹ زندان اوین به قید وثیقه آزاد شد. او با اظهار رضایت از رفتار زندانبانان گفت که در جلسه تفهیم اتهام گفته بوده که چاپ طرح جز یک سهو نمی‌تواند باشد.

در ادامه دستگیری منتقدان سینمایی و مرتبط‌کردن آنها با پروژه مربوط به پرونده سیامک پورزند دایره دستگیری‌ها فراتر رفته به ۱۳ تن رسید. مریم روستا منشی صحنه و سرمایه‌گذاران فیلمهای صورتی، رخساره و روز والنتاین جزو دستگیرشدگان هستند.

علیرضا جباری مترجم و عضو کانون نویسندگان مجددا پس از احضار توسط اداره اماکن نیروی انتظامی بازداشت شد.

عباس عبدی پس از ارائه درخواست تجدید نظر خود در تاریخ ۱۷ اسفند به سلول انفرادی انتقال یافت. خانواده او دست به اعتراض و تحصن زدند و اعلام کردند که در صورت عدم آزادی او برای ایام نوروز به مراجع بین‌المللی شکایت خواهند برد. آنها پس از یک روز و بدرخواست چند تن از نمایندگان مجلس و قول پیگیری آنها به تحصن خود پایان دادند.

علی افشاری که همزمان با سفر نمایندگان کمیسیون حقوق بشر به بند امنیتی سپاه (بند انفرادی) منتقل شده بود پس از بازگردانده شدن به اوین در تاریخ ۱۸ اسفند به مدت ۲ ماه ممنوع‌الملاقات شد.

امیر فرشاد ابراهیمی به اتهام حمل و نگهداری کلت کمری توسط دادگاه انقلاب اسلامی شعبه ۱۵، به ۱۵ ماه زندان محکوم شد، این در حالیست که او این اتهام را رد کرده است.

قرار تجدید نظرخواهی قاسم شعله سعدی از قرار بازداشت در تاریخ ۲۴ اسفند ماه. از شعبه ۲۱ تجدید نظر به شعبه دادگاه عمومی برگشت خورد و دادگاه از دادن اجازه ملاقات به همسر وی خودداری می‌کند.

در پی درخواست وکلای مدافع یوسفی اشکوری، دادخواه، برادران محمدی، کدیور، زرافشان و سلطانی برای مرخصی ایام نوروز دادخواه، سلطانی، زرافشان و یوسفی اشکوری توانستند به مرخصی بیایند.

مرتضی بختیاری رئیس سازمان زندانها گفت که به زندانیان مطبوعاتی سیاسی که بر علیه امنیت ملی اقدام کرده باشند مرخصی داده نمی‌شود.

کمیته هماهنگی جنبش دانشجویی برای دمکراسی در ایران اعلام کرد که جسد امیر حسین ژورک بصورت حلق‌آویزشده در تهران در دفتر کارش پیدا شده است، به گفته این کمیته او مدتی تحت نظارت شدید امنیتی قرار داشته است زیرا که او در یک فیلم مستند ارتباط مستقیم میان برخی از سران سپاه و تکنوکراتهای مدعی اصلاح‌طلبی را با برخی از کنسرت‌گزاران ساکن امارات و سهامداران کانالهای تلویزیونی تفریحی مستقر در آمریکا و فعالیتهای تجاری امنیتی متقابل آنها را فاش کرده بود. ژورک در مراسم چهارشنبه سوری از برخوردها و سرکوبهای پیش‌آمده فیلم‌برداری کرده بود.

در شب نوروز ۲ جوان خرم‌آبادی محمدرضا ن. و نورالدین م. در یکی از میدانهای خرم‌آباد در ملاء عام اعدام شدند.

اعلامیه هیات سیاسی - اجرایی
سازمان فدایان خلق ایران (اکثریت)
حمله آمریکا به عراق فاقد مشروعیت بین‌المللی و محکوم است

سرانجام بیم بشریت صلحخواه به واقعیت پیوست و در نخستین ساعات امروز حمله نیروهای آمریکا و انگلیس به عراق، که از مدتها پیش انتظار آن می‌رفت، آغاز گردید. تلاش مجموعه نیروهای مخالف حمله، اعم از دولتهای متعدد و جنبشهای غیر دولتی صلح، برای پیشگیری از این حمله به نتیجه نرسید؛ این در حالی است که در دهه‌های اخیر هیچ تنش بین‌المللی دیگری موجب رو در رویی‌های بین‌المللی تا به این پایه تیز و حاد بین سیاست جنگ و پرهیز از جنگ نشده بوده است. این رو در رویی‌های حاد را، در حالی که در اردوی مخالفان جنگ تردیدی در باره جنایت‌پیشگی صدام حسین و ضرورت برکناری رژیم دیکتاتور حاکم بر عراق وجود نداشته است، تنها می‌توان با وقوف این اردو از چهره جهان پس از جنگ توضیح داد:

حمله به عراق فاقد مشروعیت بین‌المللی است. هیات حاکمه آمریکا، به دستیاری دولتمردان انگلیس و اسپانیا، هنگامی که امکان تصویب قطعنامه‌ای وفق سیاست جنگ را در شورای امنیت سازمان ملل منتفی دید، قطعنامه ۱۴۴۱ این شورا را دستاویز حمله قرار داد، اما اکثریت اعضای شورای امنیت، که خود به این قطعنامه رای مثبت داده‌اند، مجوزی برای حمله به عراق در آن نمی‌بینند.

این حمله، خاصه اگر با پیروزی سریع و تلفات انسانی «سبک» آمریکا پایان گیرد، مناسبات بین‌المللی را به زیان برابرحقوقی ملتها دگرگون کرده و سازمان ملل را، که تاکنون هم از این رهگذر سخت آسیب دیده است، به عنوان یگانه مرجع بین‌المللی برای حل صلح‌آمیز مناقشات، بی‌رسالت خواهد کرد.

این حمله، با تغذیه تمایلات بنیادگرایانه و افراطی، چه در بین مسلمانان و چه در اسرائیل، به تنشهای موجود در منطقه خاورمیانه شدیدا دامن می‌زند و حل عادلانه مساله فلسطین را به دور دست خواهد راند.

این حمله همچنین نگرانیها در باره سناریوی سیاه «بعد از عراق نوبت ایران است» را تشدید کرده است.

هیات سیاسی - اجرایی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) حمله به عراق را قویا محکوم می‌کند، همبستگی خود را با مردم و نیروهای دمکرات عراق برای مبارزه در دو جبهه، علیه رژیم دیکتاتور حاکم بر عراق و برای قطع حمله آمریکا، اعلام می‌دارد، و نیروهای صلح را فرا می‌خواند تمام امکانات خود را برای متوقف‌کردن جنگ به کار گیرند.

ما همه صلح‌خواهان را فرا می‌خوانیم در تظاهرات ضد جنگ در روزهای آینده به گستردگی شرکت کنند و ترانه صلح و آزادی را، برای توقف فوری جنگ، در همبستگی با مردم عراق در مبارزه‌شان علیه رژیم عراق و برای آزادی، به ترنم درآورند.

هیات سیاسی - اجرایی سازمان فدائیان‌خلق ایران (اکثریت)
۲۰ مارس ۲۰۰۳ - ۲۹ اسفند ۱۳۸۱

افشای تماس‌های بین آمریکا و ایران

نشریه انگلیسی زبان UPI، یونایتدپرس، اینترنشنال در مقاله‌ای به قلم «انوار اقبال» و «الی جی. لیک» پرده از گفتگوهای پنهان بین مقامات دو کشور برمی‌گیرد و می‌نویسد که جنگ عراق عملا باعث افزایش سطح تماس‌های بین جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده آمریکا شده است. این نشریه خبر از دیدار اخیر و مستقیم بین مقامات دو کشور ایران و آمریکا می‌دهد و همچنین اشاره به دیدارهایی دارد که پیش از این دیدار حساس بین مقامات ایران و اپوزیسیون عراق رخ داده است. نشریه UPI نمونه خبر مربوط به دیدار بین Zalmaz Khlilyad و مقامات جمهوری اسلامی ایران در ژنو را فاش کرده است. جمهوری اسلامی در جریان دیدار خود با نمایندگان اپوزیسیون عراق که مورد حمایت ایالات متحده آمریکا هستند پذیرفته است که از یک سو هیچ نیروی نظامی به عراق اعزام ننموده و در عین حال از جان خلبانان آمریکایی که ناگزیر به فرود در خاک ایران گردند، دفاع نماید. میزان محدودی از مشارکت نظامی غیرمستقیم ایران در عراق مورد توافق قرار گرفته است و هم اینک در حدود ۱۵۰۰ سرباز عراقی مورد حمایت ایران در مناطق کردنشین شمال عراق مستقر هستند. این نشریه فاش می‌کند که تماس‌هایی در سطوح پایین‌تر بین مقامات جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده آمریکا حتی در ماه ژانویه وجود داشته است به عنوان نمونه از دیدار بین محمد جواد ظریف و رایان کروکر یاد می‌شود گویا شماری از نیروهای سپاه پاسداران نیز در این دیدار حضور داشته‌اند. از آن گذشته گفته می‌شود که تماس‌های بین مقامات جمهوری اسلامی ایران و بریتانیا بر سر مختصات جنگ عراق صورت گرفته است. این نشریه می‌نویسد که مناسبات دیپلماتیک ایران و آمریکا در سال ۱۹۷۹ به دنبال پیروزی انقلاب اسلامی در ایران قطع شده است، اما دو کشور ظرف سالیان گذشته به گونه‌ای مستقیم و یا غیرمستقیم به مذاکرات و گفتگوهای خود بر سر مسائل مبرم ادامه داده‌اند.

تحریم‌های آمریکا علیه ایران یک سال دیگر تمدید شد

بوش رئیس جمهور آمریکا، برنامه تحریم‌های آمریکا را علیه ایران، یک سال دیگر تمدید کرده است. به موجب تحریم‌ها، اتباع و شرکت‌های آمریکایی حق نخواهند داشت با ایران داد و ستد و قراردادهای نفتی امضا کنند. بوش، می‌گوید، ایران برای امنیت ملی، سیاست خارجی و اقتصاد آمریکا خطر فوق‌العاده‌ای محسوب می‌شود. وی حکومت ایران را به حمایت از تروریسم، تضعیف جریان صلح خاورمیانه و تلاش در جهت دستیابی به سلاح‌های کشتار جمعی متهم می‌سازد.

اولین‌بار در سال ۱۹۹۵ کلینتون، عقد هر گونه قرارداد نفتی را با ایران ممنوع ساخت.

در همین زمان دولت آمریکا از ایران خواست تا با بازرسی‌های دقیق‌تر از تاسیسات هسته‌ای آن کشور موافقت کند. آقازاده رئیس سازمان انرژی اتمی گفت تهران نه قصد و نه ظرفیت ساختن سلاح‌های هسته‌ای دارد. به عنوان امضاکننده پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای انتظار داشتیم منافعی از این راه داشته باشیم اما غربی‌ها ما را تحریم کردند. ما منتظریم پیش از امضای پروتکل جدید آن تحریم‌ها برداشته شود.

اطلاعیه هیات رئیسه شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
پیرامون تصمیم رفیق امیر ممبینی در انصراف از ادامه عضویت در سازمان ما

به آگاهی دوستداران سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) و همه علاقمندان به تحولات و رویدادهای این سازمان می‌رسانیم که رفیق امیر ممبینی با شرکت در آخرین اجلاس شورای مرکزی سازمان بعنوان مهمان حاضر در این نشست، تصمیمی را که از مدتی پیش قصد اعلام آنرا داشت با شورای مرکزی در میان گذاشت.

ایشان با اعلام انصراف از ادامه عضویت‌اش در سازمان ما از شورای مرکزی سازمان خواست که از تاریخ نوزدهم بهمن ۱۳۸۱ به بعد، وی را متحد غیر عضو سازمان تلقی کنند.

ما با درنظرداشت اینکه آقای امیر ممبینی پیش و بیش از هر کس و هر سازمانی از جمله سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) که میدان عملکرد تاریخی ایشان بوده است، صلاحیت و حق تقدم آنرا دارد که محتوی دلایل این تصمیم را به آگاهی همگان برسانند، لذا توضیح پیرامون این تصمیم را به خود ایشان واگذار می‌کنیم و صرفا واکنش شورای مرکزی سازمان در قبال این امر را به اطلاع عموم می‌رسانیم. ما این تصمیم را با تاسف عمیق، از آنرو پذیرفته‌ایم که اراده جدید رفیق امیر را اساسا تجلی یک انتخاب جدید فکری تلقی‌کرده و این را یک حق دموکراتیک وی و خود را موظف به محترم‌شمردن آن انتخاب و پاس‌داشت این حق می‌شناسیم.

ما برآنیم که بودن در یک حزب سیاسی و یا هر حد از فاصله‌گذاری با آن، مقدمتا و اساسا با امر انتخاب فکری تعیین می‌پذیرد و این پرنسیپی است که می‌باید در هر شرایطی تجلی آن رعایت شود، ولو آنجا که در رابطه با رفیقی از ما مصداق به عینیت یابد که از قدیمی‌ترین رهبران فکری، سیاسی و از تاثیرگذارترین نظریه‌پردازان سازمان ما باشد.

رفیق امیر ممبینی عضو دیرینه جنبش فدائیان خلق از همان ابتدای شکل‌گیری آن بوده و همه جوانی، خلاقیت و توانایی خود را در مسیر سی و دوسال حیات آن در شکنجه‌گاهها، زندان‌ها، خانه تیمی، تبعید و مهاجرت، به پای ماندگاری و اعتلای سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) گذاشته است. نام امیر بویژه با سرنوشت و فراز و فرودهای دوره بیست و چهار سال پس از انقلاب سازمان عجین است. در طول این سالهای طولانی رفیق امیر گاه در موقعیت سردبیر نشریه کار، مدتی بس دراز با حضور در جایگاه ارگانهای حساسی چون کمیته مرکزی، هیات سیاسی، هیات دبیران و شورای مرکزی فعالیت سخت‌کوشانه و سمت‌دهنده داشته و بعنوان کادری مجرب، نواندیش و جسور در روندهای فکری و سیاسی سازمان تاثیرگذار بوده است. همه ما بر این ارزش‌های امیر آگاه بوده و هستیم. امروز هم که با دریغ فراوان او را در همین حد از فاصله‌گیری فکری از سازمان می‌یابیم، باز همچنان وی را متحد صمیمی و موثر خود تلقی می‌کنیم.

از نظر ما حتی نحوه‌ای که امیر ممبینی در فاصله‌گذاری معین خود با سازمان ما اتخاذ کرد، نشان از منش مسئولانه او در قبال جنبش دموکراتیک و عدالتخواهانه مردم ایران و روحیه پاسداری از امکانات و ظرفیت‌های بالفعل این جنبش است. این نحوه برخورد نشان داد که برای وی، سازمان ما بعنوان موئلفه‌ای از جنبش فکری، سیاسی برای ایران فردا شناخته شده است. ایرانی که همه نیروهای دموکرات، البته از راه‌های مختلف و با برنامه‌ها و چشم‌اندازهای گوناگون، در ساختن آن شریکند.

ما با آرزوی کامیابی برای یار ماندگارمان رفیق امیر ممبینی در مسیر تازه‌ای که در پیش گرفته‌اند، دگر بار به تاکید اعلام می‌داریم که خود را موظف می‌دانیم تا از اتحاد بسیار نزدیک و تنگاتنگی که بین ما و ایشان وجود دارد پاسداری نموده و بهره این رابطه سازنده را در خدمت جنبش دمکراتیک، صلح‌جویانه، عدالت‌طلبانه، ترقیخواهانه و حفاظت از محیط زیست قرار دهیم.

هیات رئیسه شورای مرکزی سازمان فدائیان‌خلق ایران (اکثریت)
۲۸ اسفند ۸۱ - ۱۹ مارچ ۲۰۰۳